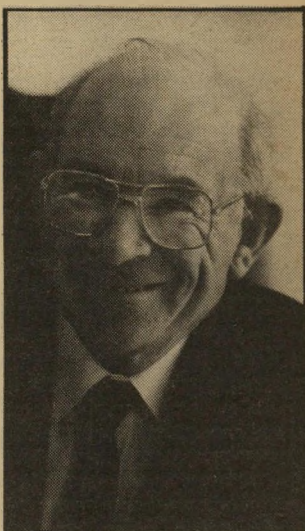

שיעבוד נכס שלא נרשם תוך 21 יום: בטל

פסקדין מרחיק לכת ורבי-משמעות לגבי נושים רבים ניתן כאחרונה על-ידי השופט המחוזי בתל-אביב, אליהו וינוגרד. הוא קבע כי שיעבוד-נכס כביטחון לא יהיה תקף אם לא נרשמה הערת-אזהרה אצל רשם-החברות תוך 21 יום מעשיית חוזה-השיעבוד. השופט דן במקרה שבו הילוה בנק איגוד כספים לחברת-הבנייה דוד לוי ובנו (בפירוק), וקיבל כביטחון שיעבוד

שופט וינוגרד פסקדין מרחיק-לכת

השופט קבע בפסקדין מנומק כי החוק אומו כמפורש כי אין ממשות לשיעבוד, אם לא נרשם אצל רשם-החברות תוך 21 יום. כאשר רוצה חברה לרשום את השיעבוד כאיחור, עליה להגיש בקשה מתאימה לשם-כך, והר-שם רשאי להאריך את המועד לרישום רק אם אי-הרישום במועד אירע במיק-רה או בשגגה, או מסיבה מספקת אחרת, או שאין בנסיבות כרי לפגוע במצבם של נושים או בעלי-מניות אחרים, או שיש טעמים אחרים לשם-כך. במקרה הספציפי הזה לא היה כל טעם מיוחד באיחור, ולכן רשם הרשם את השיעבוד מבלי שנתן החלטה מנר-מקת להארכת מועד הרישום. לכן ברור כי אין ערך לרישום. אולם השופט וינוגרד, בהסתמכו על ספרות אנגלית, קובע כי אסור לרשם להאריך מועד כאשר החברה נמצאת בהליכי-פירוק, וכן כי רישום או תעודה שניתנה בעקבותיו אינם מקנים לבעל-השיעבוד זכות לפגוע בזכויות נושים, שהתגבשו עם הפירוק. עורכי-הדין שזכו במישפט הם רוזנברג וסורוביץ-פילר.

חוכניה כלכלית אחרת: ביטול ההצמדה, שערי מע"ם שונים, חשיפת הבנקאות

ההצעות הבאות הן מהמכניזם במבט ראשון, אולם אחרי בחינה נראה כי הן עשויות להלץ את המדינה ממצבה הכלכלי הקשה. ראשית כל, ביטול כל מערכת-ההצמדה במשק, החל בתאריך קבוע, נאמר - האחד באפריל. אין כוונה לנעת בהסדרי-ההצמדה שהיו עד כה, אלא שמתאריך הקבוע לא יהיה ניתן ללוות או להלוות בהצמדה. הכסף ישא מחיר בריבית, ולא יהיה צמוד לכלום.

כמה דברים יקרו כתוצאה מכך. ההצמדה מהווה את המרכיב העיקרי לייקור הכסף. לדוגמה: המדינה לווח היום כספים מקרנות-הגומל בריבית צמודה-למדד של 5.5%. ביטול ההצמדה יזיל את הריבית מייד בשני שלישים. (לואת התוסף חשיפת הבנקאות, ראה בהמשך.) המדינה תצטרך לפרוע את ההלוואות הצמודות שלוותה בעבר, כמו איגרות-החוב שהנפיקה, ותוכל לגייס לשם-כך כספים לא-צמודים בלבד. יחסר לה כסף, שתצטרך לגייס או בהתייעלות או מהגברת גביית המיסים. המדינה תצטרך לממן את עצמה על-ידי מכירת רכוש כמו חברות ממשלתיות, או צמצום המנגנונים שלה.

לעוד זה נלוות חשיפת מערכת-הבנקאות ליבוא הון. יש לבטל את האיסורים ללוות כספים בחו"ל. פתיחת האפשרות ללוות כסף בחו"ל תכריח את הבנקים בישראל להוריד את הריבית לרמה של הבנקים בחו"ל. לשם השוואה: היום הריבית על הלוואות בחו"ל אינה עולה על 2% לחודש, מכסימום.

דבר שלישי: יש לקבוע שיעורי מס-הכנסה נמוכים, כמו בארצות-הברית, ולאמץ את שיטת מס-ההכנסה שם. הדבר יחזיר לכאן כספים הנרתעים מהשקעה בישראל, בגלל שיעוריהם הגבוהים. התאמת מערכת מס-ההכנסה כאן למערכת האמריקאית תאפשר גם הגברת הגבייה. שם המס המכסימלי הוא 28%, כל אורח ממלא בכל שנה דו"ח. בכל שנה נבדקים ביסודיות 10% מהדו"חות. העונשים למרמים כבדים ביותר. יש בתי-דין שפוט מיוחדים לעבויני-מס.

דבר רביעי: יש לקבוע שיעורי-מע"ם שונים, כמו בצרפת. על-ידי כך ניתן לעודד ענפים שרוצים לטפחם, על-ידי הורדת שיעורי-המע"ם עליהם.

דבר חמישי: ניתן להקטין משמעותית את תקציב-הביטחון על-ידי אימוץ השיטה האמריקאית, שבה מגייס משרד-הביטחון הון למרוי ייקטים צבאיים בבורסה. אין סיבה לכך שפרוייקטים טנק המרכבה, למשל, לא ימומן מהנפקת האמיסיות על-ידי משרד-הביטחון או התעשייה הצבאית. כך ניתן לגייס כסף למרוייקטים שונים של מערכת הביטחון. ההנפקות בריבית נאה, בערבות המדינה. בדרך זו ניתן יהיה לממן חלק נכבד מתקציב-הביטחון על-ידי הציבור ישירות.

מתי תאונת-עבודה במוסך היא תאונת-דרכים כחוק?

אלנה זינגליסקיין תאונת-דרכים כחוק

מי זה הציבור? מי רכש מ"ח?

אחד הבלופים שאיפשרו את הפיחות של חמשת-האחוזים היה כי הציבור רכש ביום השלישי בשבוע שעבר מ"ח כ-170 מיליון דולר, והדבר מסכן את היתרות. ראשית, הקניות של יום שלישי היו עבור יום שישי, ראשון ושני (ביום שני היו הבנקים בחו"ל סגורים, בגלל החג. ביום ראשון הם סגורים כרגיל). מסתבר כי הממוצע היומי לא היה חריג כל-כך. שנית, מה פירוש הביטוי. הציבור רכש? מי זה הציבור? את המ"ח רכש מיספר קטן של אנשי-עסקים - כמה מאות - שביקשו להקדים תשלומים על חשבון הלוואות שלקחו בחו"ל. רובכשם אלה הם גם הבנקים עצמם, שעשו ספקולציה של הפיחות, ושרכשו עבור עצמם מ"ח. יוצא כי כמו במשבר המניות הבנקאיות, מיספר מצומצם של אנשי-עסקים הוליכו באף את העם כולו, ששילם את המחיר.

האמת היא שיומיה-המצאה לא הצ-ליחו לשכנע שום גורם לממן אותם, עד שהגיעו אל דכנר, שהורה מייד לאחת החברות הציבוריות שהקדם, מאנרי סכנולוניה, לממן את המצאה. כאשר היא הפכה לממשות פנו אליו

חמרורים

מיקרופונים במוסקבה

החל בשיירות כשגריר ארצות-הברית בישראל, ויליאם (בילי) בראון (58), דיפלומט מיקצועי ומומח זה לענייני אסיה, שבה הוא החל את דרכו, לפני 30 שנה, בתפקידים זוטרים בהונגריקונג ובסינגפור. בראון, עד לפני זמן קצר שגריר ארצות-הברית, הוא רב-לשוני (הוא כרך את נשיא-המדינה, חיים הרצוג, בעת הגשת כתב-האמנה שלו, בעברית ושולט, בין השאר, גם ברוסית וגם במונגולית), אב לארבעה, שכבר שרת פעם כארץ (כמס'), הציר המדיני, בתקופת-כהונתו של מס לר (אס) ועמד, בחודשים האחרונים, בראש צוות מחלקת-המדינה (מיסרד) החוץ האמריקאי) שטיפל בנושא בנייה החי רש של שגרירות ארצות-הברית במוס-קבה שבקירית הוותיקה, כנראה על-ידי הסובייטים, אינסוף מיקרופונים, שנתגלו לפני שהבניין אוכלס.

סיגריות במיזרח

נתמנה למנהל ליכשת שריה-חוף החוף, משה ארנס, וליועצו המרי-ני, סלי * מרידור (33), אחיו הצעיר של שריה-מספטים דן מרידור, מיוחן לפי השכלתו, הידוע בחיבתו הרבה לעישון (עד שלוש חפיסות סיגריות ליום) ומי שהיה בעבר בין מייסדי כפר-אדומים שממזרח לירושלים, שליח ההסתדרות הציונית בניו-יורק ועוזרו האישי של ארנס, כשזה היה שר-בלי-תיק בממשלת שמיר הקודמת.

אבקת שוים בלוח

שונה לוח-המזון הצהילי (לוח מס' 119) לעצירי האינתיפאדה, על-מנת להתאימו יותר לחיכם, כך שהלוח כולל עתה, בנוסף לדג קפוא (100 גרם לעציר, שלוש פעמים בשבוע) ובשר משומר (65 גרם לעציר, שלוש פעמים בשבוע) גם מנות של ערשים (11 גרם לעציר, ליום), פול (17 גרם), ויתים (40 גרם), חומוס (65 גרם), קפה טחון ומיבחר תבלינים כרסק פילפל חריף, כמון ואבקת-שוים.

חיטה בנב

נפטור בכפר שמריה, בגיל 70, ראובן אלוני, ראש מינהל-טאבה ובעלה של ח"כ ר"ץ שולמית אלוני, אשתו השנייה ואם שלושה מארבעה בנים. אלוני, יליד פולין ובנו של פועל-תברואה בעייתית תל-אביב, היה כצעיר רותן רועה, איש-ביטחון וממייסדי קיבוץ אלונים בעמק-ירדן, שמייד סיים לו את גילוי מערות-הקברים כי בית-שערים. במילחמת-העצמאות היה מפקד-גדוד ולאחריה יצא לנגב על-מנת לעזור בהכשרתו לגידול חיטה. אך עיקר פירומו בא לאלוני בגין היותו מראשוני מינהל מקרקעי-ישראל, ולי-מים, ראש מינהל מרחב שלמה (שארם אל-שיח).

עד נגר שר

נפטור בכניברק, שלושה שבועות אחר יום-הולדתו ה-71, ישראל גרמליב, לשעבר ראש עיריית בני-ברק. גרמליב, יליד הונגריה ובנו של רב (שבסוף ימיו היה המפקח על הכשרות בבתי-העולים - מרכזי-הקליטה של אותם ימים), היה איש המפר"ל שעסק, בין היתר, בריכוז סניפי תנועת-הנוער בני-עקיבא, באיגוד המיקצועי של הפדר-על המירוחי ובשליחות סוכנותית לצ"כ כסולובקיה ולצרפת. עדותו סייעה, כי שעתה, להפיל את (אז) השר בממשלת ישראל, אהרון אברחמיארי.

* סלי (חורו עם אללי) הוא שם תניב, שמו של אחד מ-928 בני שבט בנימין שגשו ארצה מכלל בשיבת-ציון של עזרא ונחמיה.